

Vi påstå således, att de tyngsta ämnena kunnat, till följd af jordens attraktionskraft, samlas i den mot oss ständigt vända hemisferen, under det att de lättaste ämnena, såsom de flytande och gasformiga, kunnat samlas på den andra sidan.

Månen skulle sålunda likna de leksaker af kork, hvilka i foten äro fyllda med bly, för att de skola kunna stå upprätt.

Enligt denna hypotes skulle det finnas få eller inga luftformiga fluida på denna sidan; de skulle, jemte de flytande ämnena, vara samlade på den motsatta. Detta bekräftas äfven af de ofullständiga observationer man kunnat anställa på månen.

Deraf skulle följa, att två väsentligt olika naturer skulle mellan sig skiftat väldet på månens yta. Om det ej finnes tecken till atmosfär på den mot oss vända sidan och följaktligen inga slags fluida, emedan dessa ej kunna finnas till utan det atmosfäriska trycket, måste denna del vara bebodd af oss fullkomligt olika organismer, eller ock förblifva obeboelig och obebodd. Om deremot de motsatta regionerna äro vattnade af ett slags vatten och täckta af ett slags atmosfär, så kan deras invånares byggnad erbjuda mycken likhet med jordinvånarne; de kunna hemta lifskrafternas förnyelse ur den atmosfär de inandas och ur de fasta och flytande ämnen hvarmed de nära sig, under det att deras grannar på den motsatta hemisferen hvarken andas eller nära sig såsom hos oss. Hvarje kontinent skulle hafva sin egendomliga fysiologi, diametralt motsatt den andras, och man skulle ej ostraffadt kunna gå från den ena till den andra. Deras fysik skulle äfven skiljas till sina viktigaste principer. Under det att på den mot oss vända sidan den ständigt svarta himmelen skulle till dagarnas ända bibehålla sitt stilla lugn, sin dystra enformighet, skulle deremot på den andra sidan de meteorologiska rörelserna framstå i hela sin omvexling. Under det att människorna, döfva och stumma till följd af naturens beskaffenhet, på den